

همبستگی با کردستان

فراخوان به فعالین اتحادیه های کارگری؛ منتشر شده برای تظاهرات ۱۸ اکتبر «کنگره اتحادیه های کارگری» (TUC) -
تهیه شده به وسیله فعالین «فدراسیون بین المللی پناهندگان عراقی» و گروه سوسیالیستی «رهایی کارگر» (AWL)

به نیروهای دمکراتیک، سوسیالیست و طبقه کارگر

خاورمیانه برای مقاومت در برابر داعش یاری رسانید!

نیازی به توضیح قساوت و سببیت جنگی که داعش علیه مردم کرد کوبانی و دیگر نقاط، علیه سوسیالیست ها و نیروی دمکراتیک و علیه هر عنصر خواهان آزادی بشر، بیش از همه حقوق زنان، به راه انداخته است، نیست. ما تمامی اتحادیه های کارگری و فعالین جنبش کارگری در بریتانیا را فرا می خوانیم که هر چه در توان دارند برای پشتیبانی از مقاومت در برابر داعش انجام دهند.

ما به عنوان فعالین جنبش کارگری باید حمایت از مبارزه کردها را به حمایت از سازمان های کارگری و سوسیالیستی در منطقه گره بزنیم. ما نمی توانیم به قدرت های امپریالیستی نظیر ایالات متحده، بریتانیا و ترکیه، اتکا یا اعتماد داشته باشیم.

همبستگی با کوبانی

نشست عمومی با سازماندهی «فدراسیون بین المللی پناهندگان عراقی»، همراه با جان مکدائل، نماینده پارلمان، و ژان لمبر، عضو پارلمان اروپا

۶:۳۰ بعد از ظهر، سه شنبه، ۲۸ اکتبر؛ مجلس عوام بریتانیا، اتاق ۱۰

فدراسیون بین المللی پناهندگان عراقی

www.federationifir.com/english

اتحاد برای رهایی کارگر (AWL)

www.workersliberty.org

AWL جزئی از شبکه «احیای مارکسیستی» است:

www.marxistrevival.com

اطلاعات بیشتر و به روز رسانی درباره اعتراضات

و آکسیون های کردها در بریتانیا

کمپین همبستگی کردها در ناتینگهام

peteradcliff@gmail.com

در فیس بوک:

Kurdish Solidarity Campaign

**Kurdish Human Rights and Cultural
Group in Scotland**

Kurdish Revolution Info Group

Kurdish Resistance and Liberation

و همچنین:

www.daymer.org

فراخوان به کمک برای آوارگان به جای

مانده از حملات داعش در عراق

فدراسیون بین المللی پناهندگان عراقی (IFIR)، در حال سازماندهی فراخوانی جهت جمع آوری کمک ها (پناهگاه، غذا، دارو و غیره) برای کسانی است که در اثر تهاجم داعش در عراق- شامل کردها، ایزدی ها، مسیحیان، مسلمان شیعه و سایرین- آواره گشته اند.

لطفاً چه به عنوان فرد و چه یک سازمان، تا آن جا که می توانید کمک های خود را اعطا کنید. هیچ مبلغی ناچیز نیست. IFIR تماماً به وسیله داوطلبین اداره می شود، بدون کارکنان حقوق بگیر. تمامی کمک های گردآوری شده مستقیماً به تسکین دشواری های افراد نیازمند اختصاص خواهد یافت. IFIR اطلاعات کامل را درباره محل اختصاص پول ها ارائه می کند.

لطفاً کمک های اهدایی خود را با ارجاع به واژه «Displaced» به نشانی زیر ارسال فرمایید:

Account name: International Federation of Iraqi Refugees (IFIR)

Account number: 21449591

Bank: HSBC

Sort code: 40-04-07

طرح های پیشنهادی برای شعبات اتحادیه های

کارگری، احزاب کارگری، اتحادیه های دانشجویی

The Central Line East branch of the RMT

rail union on London Underground has passed a motion on these issues. Could your union branch pass it too, or a version of it?

You can read the text here

www.workersliberty.org/kurdishmotions

Also included are motions passed by **Beeston North Labour Party** in Nottinghamshire and the **NUS Scotland Executive Committee**.

Please put a version of one of these motions

(or a combination) in your union branch, Labour Party, student union or other organisation, and invite a speaker.

گردها کیستند؟

«کردستان» ناحیه ای اساساً کوهستانی است که از شرق ترکیه به سمت سوریه و عراق، ایران و ارمنستان امتداد می یابد، و تقریباً ۳۰ میلیون سکنه کرد را در خود جای داده است.

این ناحیه، به استثنای منطقه «حکومت اقلیم کردستان»، به عنوان ناحیه ای «کردی» به رسمیت شناخته نشده است.

این ناحیه به مدت چندین قرن جزئی از امپراتوری عثمانی بود. پس از جنگ جهانی اول، امپراتوری عثمانی سقوط نمود؛ کردها و ادار به ترک سبک زندگی کوچ-نشینی خود شدند، اما هرگز به دولت مستقلی که در مذاکرات صلح به آن ها وعده داده شده بود، دست نیافتند.

کردها، اکثرأ مسلمانان سنی هستند، همراه با اقلیت های مذهبی قابل توجهی مانند ایزدی ها. آن ها با برخوردهای خصمانه از طرف دولت های عربی سنی، و ترکیه و رژیم شیعه ایران رو به رو گردیده اند. سیاست کردها عموماً سکولار بوده است.

هر تلاشی بر استقرار یک دولت کردی مستقل، اغلب با سرکوب وحشیانه متوقف شده است. هویت، زبان و فرهنگ کردی زیر یورش بی امان بوده است. ترکیه زبان کردی را ممنوع و با با لقب دادن آن ها به عنوان «ترک های کوهی»، وجود مردمان کرد را انکار نمود.

کردهای ترکیه همچنان در جنگ با دولت ترکیه بر سر مطالبه استقلال یا خودمختاری بیش تر هستند. ۳۰ هزار نفر در این نزاع جان باخته اند. حتی در طول بحران اخیر نیز ترکیه به سرکوب کردهای «خود» ادامه داده است.

انقلاب ۱۹۷۸-۷۹ ایران فرصتی کوتاه را برای خودمختاری کردهای ایران ایجاد نمود، اما این نیز به زودی از سوی رژیم خمینی در هم شکست.

کردهای شمال عراق چندین بار در دهه ۱۹۲۰ علیه حاکمین بریتانیا شوریدند، و بنا به دستورالعمل وینستون چرچیل، مورد حمله با گازهای سمی قرار گرفتند.

در دوره صدام حسین نیز آن ها با سرکوب مشابهی رو به رو شدند؛ و اکنون هم که داعش.